

2. Prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych oraz prace lekarzy stomatologów
3. Prace w prosektoriach i zakładach anatomopatologicznych, histopatologicznych i medycyny sądowej
4. Prace w zespołach pomocy doraźnej pogotowia ratunkowego oraz medycznego ratownictwa górniczego
5. Prace w domach pomocy społecznej dla nieuleczalnie i przewlekle chorych, umysłowo upośledzonych dorosłych i umysłowo niedorozwiniętych dzieci
6. Prace przy pobieraniu prób i pomiarach w warunkach i na stanowiskach pracy szkodliwych dla zdrowia, wykonywane przez personel stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz laboratoriów środowiskowych
10. Prace murarskie przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych, sklepień paleniskowych w parowozach i żeliwiaków
11. Prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35°C.
12. Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym
13. Prace w akumulatorowniach: opróżnianie, oczyszczanie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych
14. Prace przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych
15. Prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych
16. Lakierowanie ręczne lub natryskowe — nie zhermetyzowane
17. Obsługa urządzeń i narzędzi wibracyjnych lub udarowych
18. Prace przy szlifowaniu wyrobów ze szkła
19. Prace przy produkcji drobnych wyrobów ze szkła
20. Prace ratowników górskich w Górskim Ochotniczym Pogotowiu Ratunkowym
21. Nadzór nad pracami wykonywanymi w przywiezionych zakładach pracy przez skazanych tymczasowo aresztowanych i umieszczonych w ośrodkach przystosowania społecznego
22. Prace funkcjonariuszy pożarnictwa
23. Kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynierjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie
24. Bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie

Dział XIII. Prace różne

1. Prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego
2. Prace oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych
3. Prace wykonywane w warunkach zwiększonego, lub zmniejszonego ciśnienia
4. Prace narażające na działanie promieniowania jonizującego oraz prace narażające na działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 300000 MHz w strefie zagrożenia
5. Prace szczególnie obciążające narząd wzroku i wymagające precyzyjnego widzenia — w kartografii, montażu mikroelementów wymagającego posługiwania się przyrządami optycznymi oraz przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych
6. Prace ekip dezynfekcyjnych, dezynsekcyjnych i deratyzacyjnych
7. Prace stroicieli instrumentów muzycznych zatrudnionych w przemyśle muzycznym
8. Prace pralniczo-farbiarskie w pralniach chemicznych
9. Bezpośrednia obsługa stacji sprężarek

187

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1981 r.

w sprawie wprowadzenia powszechnego obowiązku wykonywania pracy w czasie obowiązywania stanu wojennego.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 8 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się powszechny obowiązek wykonywania pracy przez mężczyzn, którzy ukończyli 18 lat i nie ukończyli 45 lat.

2. Powszechnemu obowiązkowi wykonywania pracy nie podlegają mężczyźni:

- 1) pozostający w stosunku pracy lub stosunku służbowym,
- 2) pobierający emerytury lub renty,
- 3) zaliczeni do jednej z grup inwalidów,
- 4) rzemieślnicy wykonujący rzemiosło na podstawie wymaganego uprawnienia oraz mężczyźni współpracujący z tymi rzemieślnikami,
- 5) prowadzący działalność zarobkową na własny rachunek i objęci ubezpieczeniem społecznym,
- 6) sprawujący wyłączną opiekę nad dzieckiem do lat 15

albo innymi członkami rodziny, którzy ze względu na stan zdrowia bądź wiek wymagają stałej osobistej opieki innej osoby, jeżeli nie mogą zapewnić innej opieki w inny sposób,

- 7) posiadacze indywidualnych gospodarstw rolnych oraz członkowie ich rodzin zatrudnieni w tych gospodarstwach, a także członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 8) pobierający naukę w szkołach,
- 9) duchowni i zakonnicy kościołów i związków wyznaniowych uznanych przez państwo.
- 10) obywatele państw obcych, przebywający na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego wykonujący pośrednictwo pracy, zwany dalej „organem administracji”, może czasowo zwolnić od powszechnego obowiązku wykonywania pracy mężczyzn nie wymienionych w § 1 ust. 2, jeżeli ze względu

du na stan zdrowia albo warunki osobiste lub rodzinne nie są zdolni do wykonywania pracy.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, następuje na pisemny uzasadniony wniosek zainteresowanego.

§ 3. 1. Mężczyźni podlegający powszechnemu obowiązkowi wykonywania pracy obowiązani są zgłosić się na wezwanie organu administracji, właściwego ze względu na ich miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego, z zastrzeżeniem ust. 2, w terminie ustalonym przez ten organ i podjąć pracę zgodnie ze skierowaniem do pracy.

2. Absolwenci szkół wyższych kierunków studiów objętych ustawą z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48), którzy nie podjęli pracy do dnia wejścia w życie rozporządzenia, obowiązani są zgłosić się na wezwanie pełnomocników Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudniania absolwentów szkół wyższych działających przy uczelniach, które ukończyli.

§ 4. 1. Organ administracji kieruje mężczyzn podlegających obowiązkowi wykonywania pracy do uspołecznionych zakładów pracy, które zgłosiły zapotrzebowanie na pracowników.

2. Skierowanie organu administracji stanowi podstawę zawarcia umowy o pracę. Kierownik uspołecznionego zakładu pracy oraz kandydat, któremu wydano takie skierowanie, obowiązani są zawrzeć umowę o pracę na warunkach określonych w skierowaniu i przepisach prawa pracy (na czas nie określony, na czas określony lub na czas wykonywania określonej pracy).

3. Skierowanie, o którym mowa w ust. 2, powinno określać nazwę zakładu pracy, termin rozpoczęcia pracy oraz rodzaj wykonywanej pracy.

4. Stosunek pracy nawiązany na podstawie umowy o pracę, o której mowa w ust. 2, może być rozwiązany przez skierowanego do pracy za zgodą organu administracji, który wydał skierowanie.

5. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 4 stosunek pracy nawiązany na podstawie skierowania podlega przepisom prawa pracy.

§ 5. Organ administracji, kierując do pracy mężczyzn podlegających powszechnemu obowiązkowi pracy, powinien uwzględnić w miarę możliwości:

- 1) kwalifikacje zawodowe i życzenie kandydata oraz jego warunki osobiste i rodzinne,
- 2) możliwość wykonywania pracy w pobliżu miejsca zamieszkania,
- 3) możliwość przygotowania do zawodu kandydata nie mającego niezbędnych kwalifikacji zawodowych.

§ 6. W stosunku do osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wykonywania pracy stosuje się przepisy art. 29 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 28 grudnia 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1, art. 6 § 1 i art. 11 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183), art. 16 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231 oraz z 1975 r. Nr 45, poz. 234) i art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1980 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 15, poz. 54) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) skreśla się pkt 20,
- b) dotychczasowe pkt 21—48 oznaczają się odpowiednio jako pkt 20—47,

2) w § 2:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Sprawy z obszaru województwa leszczyńskiego

podlegają rozpoznaniu przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu.”,

3) w § 3:

a) w województwie bydgoskim:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Sąd Rejonowy w Inowrocławiu dla miast: Gniewkowo, Inowrocław, Janikowo, Kruszwica i Pakość oraz gmin: Dąbrowa Biskupia, Gniewkowo, Inowrocław, Janikowo, Kruszwica, Pakość, Rojewo i Złotniki Kujawskie”,

— dodaje się nowy pkt 4 w brzmieniu:

„4) Sąd Rejonowy w Mogilnie dla miast: Mogilno, Strzelno i Trzemeszno oraz gmin: Dąbrowa, Jeziora Wielkie, Mogilno, Strzelno i Trzemeszno”,

— dotychczasowe pkt 4—6 oznaczają się odpowiednio jako pkt 5—7,

b) w województwie kaliskim:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Sąd Rejonowy w Jarocinie dla miast: Jarocin, Pleszew i Żerków oraz gmin: Chocz, Czermín, Gizałki, Jaraczewo, Jarocin, Kotlin, Pleszew i Żerków”,

— dodaje się nowy pkt 4 w brzmieniu:

„4) Sąd Rejonowy w Krotoszynie dla miast: